

SCAMNUM,

κ

837. C. 3.
29

ECLOGA.

*Ad viridi nutantes vertice silvas
Hospita sacra ferens nulli memorata priorum.*

MANIL.

LONDINI:

Apud T. COOPER in vico vulgò dicto Pater-Noster-
Row. MDCCXL.

SCAMILLI

1890

BRITISH MUSEUM
LONDON

ILLUSTRISSIMO VIRO

G. K. S. M.

ECCE tibi Pastores meos, non quidem de infimâ plebe, sed urbanioris notæ homines; qui norunt fanè, quid fegetes, quid arbores agant, quid oves & boves: sed & benè herclè norunt, quæ sint civium studia, procerum mores, regum consilia. Quæ cantantes illos audivi nuper, (ô si interfuissēs!) hæc eadem me recitantem audias, suaviter multa, multa cum felle. Nequè enim est alienum a Bucolici carminis modestiâ insectari malos, indoctos, invidos. Pastorum ille & poetarum princeps, dum Phyllida amat, dumque Pollioni blanditur, Bavio & Mævio ignominiae notam inussit per omnia secula indelebilem. Ecquis autem de Eclogâ nostrâ meritò irascatur? Lufimus sub umbrâ, agresti calamo, fictis nominibus. Ac tale temperamentum, necesse est, teneat, quisquis Latinos versus scribere aut cantare parat, sive quid acerbius meditetur, sive quid jucundius. Gothicorum enim & Barbarorum nominum conditione efficitur, quo minùs & illi, quos apertè odimus, vel colimus maximè, in carminibus nostris ponantur. Quamquam heu! & meâ, & amicorum meorum, & Reipublicæ causâ sæpiùs hoc indoluerim; tuâ tamen nunquam indolui, neque doliturus. Quid enim famæ aut dignitati tuæ scripta mea adstruere possint? Quid solatii tibi adferre? qui acerbam, quam tribuit fortuna, sortem, non modò superas, sed ornas; qui laborum tuorum & periculorum focios, quâ potes, foves adjuvasque; horum dux & hortator, illorum portus & præsidium, omnium decus & exemplum: qui denique eximiâ tuâ virtute, pietate, fide, probitate morum, suavitate ingenii, & fraterno amore toto jam
notus

notus es in orbe, & magnis regibus dilectus, & magnis Diis; si Dii immortales mortalia curant: nec fallimur: curant. Ex hoc scias, quanti faciam testimonium tuum, & quantoperè gaudeam, si benè comiterque accipias, quas meas tibi mitto commendoque, agrestes Musas. Quippe sum ex iis, qui studia mea ab optimis viris & gravissimis probari cupiam, & eorum judicio contentus permittam cætera temporum iniquitati, & malignis istis interpretibus, qui Criticorum nomine insigniri volunt. Est profectò hominum genus metuendum magis, an ridendum nescio: ridendum certè: Utpote inter quos numerandi sunt sacerdotes aulici, qui nihil sacerdotale habent præter nomen; & forenses oratores, qui nihil forense habent, præter impudentiam: qui in curuli sellâ sedentes, aut folio fulti SCAMNUM meum prorsus contemnunt. Nimirum humilimi esse spiritûs poëtam autumant, qui divitias extruere nescit, ne quidem censum augere; cujus ipsi sunt diligentissimi. Nam solummodò in congesto quærunt auro liberalia, quæ exerceant, studia; certos, quos ament, amicos; magnos, quos venerentur, Deos. Hisce accedunt quidam ex municipibus meis, (pudet tales reperiri) qui se, ac res suas impensè mirantur; nec quid inter eruditos & literatos homines melius credi volunt, quàm quod ipsi faciunt, nec quid pulchrum, quod non faciunt: quos offendunt & opera mea graviora, (Latina si modo sunt, aut quæcunque sunt) & lusus mei, & nugæ. Nulla vis, aut carminibus meis, quippe quidem meis, inest elegantia: Vel si inest, obscurus fio: quo tamen vitio minimè laboro. Obscurus scilicet, ni planè dicam palamque, quis sit Mopsus, quis sit Iulus, quis sit Mavors, quis sit Typhoëus, &c. Quid si dicam? aut in ultimam occidentis insulam relegandus, aut piratarum jussu cum Eclogâ meâ in mare projiciendus.

SCAMNUM.

E C L O G A.

LACON, TITYRUS.

- D**UM fagus (namq; æstus erat) me protégit umbrâ,
 * Ifidis ad ripas Scamno jam fortè sedebam:
 Scamno, frugiferi dominus quod fecerat agri
 Ruricolis sacrum, Musisq; dicaverat Alcon.
- 5 Læve, ut marmor, erat, latumque: altare putares.
 Neve sit indignum cœlesti nomine Scamnum,
 Duræ, parva licet, pars est solidissima quercûs,
 Quæ Dodonæo fuerat de femine nata,
 Et Dryadum fedes, & Divûm maxima cura,
- 10 Et silvæ decus omne suæ, dum silva manebat.
 At non summa tamen debetur gloria Scamno,
 Vel quia fatidicis certè est majoribus ortum,
 Vel quia magnanimum de corpore robur eodem,
 Germanæque trabes nunc currunt æquora velis,
- 15 † Hispanos terrent, & mittunt fulmina ponto.
 Sunt illi propriæ vires, factisque, suisque
 Spectatur meritis: meritis sua præmia funto.
 Nam facit, ut meliùs rus contemplemur amœnum,
 Grator & quî fit, dum præterlabitur, amnis.
- 20 Otia dat pigris; præbet solatia fessis,

* ISIS, fluvius, quo alluitur OXONIUM.

bellum navale & maritimum inter ANGLOS & HISPANOS obortum erat,

† Scripta est hæc Ecloga quo tempore anno 1739.

- Et senibus fomnum, & mensam mefforibus aptam :
 Atque suburbanis, si fama est nuntia veri,
 Præbet dura nimis, sed grata cubilia Nymphis.
 At quæ tanta fuit mihi Scamnum causa colendi ?
²⁵ (Nam colui.) En, doctæ quod nunc præfagia mentis
 Spirat, (& hoc patrium est) referatque oracula Divûm.
 Nunc vati dictat, Parnassidis æmula rupis,
 Carmina, quæ possunt vix ipsæ carpere Musæ.
 Sed livor poterit : sed carpit & omnia livor.
³⁰ Huc veniunt pueri, & teneræ per prata puellæ :
 Huc Satyri veniunt, Faunique. Hîc Naiadas inter
 Nunc Galatea suos, nunc Ægle narrat amores.
 Monticolûm hîc quis Silvani de plebe viator,
 Tempestas cùm tardet iter, vel fervidus æstus,
³⁵ Pendentes ripas horrescit, equisque ligatis
 Miratur tacitus magnos procedere lintres.
 Hîc ego dum fideo volucrum dulcedine captus,
 Floribus aut pascens oculos, fluvialia regna,
 Et genus arboreum meditans, annique meatus,
⁴⁰ Cœlumque, & solis radios; quodcunque, quod usquam est,
 Ab Jove principium confessus : Tityrus ecce,
 Et senior Lacon, dum servat Thestylis agnos,
 Cantatum veniunt. Aptæ est cantantibus umbra.
 Dulce sonant numeri; & quanquam ô quæ maxima dona
⁴⁵ Pierides dederant Siculis pastoribus olim,
 Arguti calami defunt & fistula nostris:
 Non deest ingenium, non vis, nec gratia verbis.
 Est aliquid voluisse imitari carmina Divûm.
 Quin age, Calliope, si unquam coluere Britanni
⁵⁰ Numina vestra, adsis; & quercu cincta capillos
 Pastorum alternos (nec te meminisse pigebit,
 Et potes hæc meminisse) mihi refer ordine versus.

L A C O N.

LIBERTAS, ô si qua dea es, nunc annue vati:

55 En, tibi surgit opus, si quid mea carmina possunt.

Munera pauperibus tu das, mentemque beatis;

Tu das pascere oves; tu das cantare sub umbrâ.

T I T Y R U S.

O Dea LIBERTAS certè! tibi ponimus aras:

Hâc vitulâ, mox & niveo donabere tauro.

60 Nil mirum, si, regis opus, stas fictilis: at si

Legibus emendes res nostras, aurea fies.

L A C O N.

Hei mihi, quòd pavidæ fugiunt sua tecta columbæ!

Obscœnas accepit aves nam candida turris.

Si venias mea CLARA, tuo jam numine tutæ,

65 (Sic Venerem ore refers) volucres ad tecta redibunt.

T I T Y R U S.

O formosa veni; nec spernas rustica dona.

Hîc cerasi dulces & mollia fraga leguntur.

Si mea rura colas, habitabunt Dii mea rura;

Ipse, nec invitus, sit rursus pastor Apollo.

L A C O N.

70 Quanta tuli, conjux ex quo mihi barbara Trauli

Affidet, & stultus peregrinâ verfor in urbe!

Nec spoliare sat est: virus spargitque, furitque,

Consult & manes de nostro sanguine saga.

T I T Y R U S.

Saga petit juvenes, petit innuptasque puellas;
 75 Vel taurum pēteret, Veneris quoque mille figuras,
 Mille modos meditans. Ætas in crimina vires,
 Datque animos: crescunt anni, crescitque libido.

L A C O N.

Narratur verax Ephesinæ fabula matris :
 Dum luget Carum, nupsit Cornelia Codro;
 80 Dum luget Codrum, nupsit Cornelia Gallo.
 Ære graves quem non vetulæ captetis amantes ?

T I T Y R U S.

Ah, quibus eximium decus est, ne credite formæ!
 Nectit lena dolos, dum livor sævit in omnes.
 Infelix Pholoë, quis te perduxit in aulam ?
 85 Naiades, ô fugite hinc; nam Delia toxica miscet.

L A C O N.

Degeneres animi, vates Divûmque ministri,
 Qualiacunque volunt reges, oracula vendunt.
 Nostra, eheu, quid vota valent, mercabilis auro
 Ingenii si vis, si magna potentia cœli!

T I T Y R U S.

90 His neque amor nummi causa est: tamen omnia cedunt,
 Et jaclant frustra virtutis nomen inertes.
 Scilicet expectant, dum defluat Isis: & ô si
 Defluat, innumeros pisces sine fune trahamus.

L A C O N.

L A C O N.

En, Mopfus Veneres inter, lufusque, jocosque
 95 Stat trifti vultu, & magnos decircinat arcus.
 Quî meritas poffim Superis exolvere grates,
 Sim modo tam doctus, quàm tu tibi, Mopfe, videris?

T I T Y R U S.

Nec Mopfus Fauno, nec Floræ fœda Celæno,
 Nec fefe dubitat mimus præferre Maroni.
 100 Quid fi opus eft armis? Fies, Germanice, Mavors;
 Mavors in caftis, atrox Neptunus in undis.

L A C O N.

Huc ades, O Lenæ! mei eft natalis Iuli.
 Vos lauro juvenem victrici ornate, Quirites.
 Si tamen has filvas, hæc fi fua rura revifet,
 105 Bina tibi, Fortuna redux, altaria fument.

T I T Y R U S.

Ecce ferunt violas, & candida lilia nymphæ,
 Et, mea dona, rofas infcriptas nomen Iuli.
 Jam tandem ô noftris puerum Dii reddite votis;
 Aurea templa Jovi ftatuemus, & aurea Phœbo.

L A C O N.

110 Mufarum fedes, Cami quas alluit unda,
 En petiit, Geniumque loci Divasque fugavit,
 Barbara gens. Ah! quo te mutas numine, Granta?
 Nec tamen ille tuus fruſtrâ regnavit Apollo.

T I T Y R U S.

Nec tamen ille tuus solito Deus ore redibit,
 115 Carmina temporibus nisi convenientia nostris,
 ALMA, canas, fugiasque mali contagia lucri ;
 Et pudeat vestros aulæ servire Penates.

L A C O N.

Alter habet, quâ culte cales, Mnasye, puellam :
 Centauro tua Pyrrha datur. Serpentibus agni
 120 Jam coëant : turpi jam fit conjuncta Priapo
 Phœbi casta soror ; vel speret fimius Heben.

T I T Y R U S.

Fert alter, meruit quos noster Daphnis, honores.
 Sic ubi facundæ volucres sua cantica vendunt
 Ad Thamefis ripas, gravis en, (sed risit Apollo ;
 125 Sed voluit ** cina) vices gerit anser olorum.

L A C O N.

Vendidit & natos Cosmus patriamque, fenestræ
 Ut meliùs pateant ventis & solibus aptæ.
 Jugera quin centum Cereri, jamque altera centum
 Abstulit, & vanos silvas mutavit in hortos.

T I T Y R U S.

130 En, antri auratos postes, stantemque lacunâ
 Ornatam classẽ, & magnos sine flumine pontes ;
 Marmoreasque casas, ridendaque signa Deorum,
 Et varias multâ constructas arte ruinas !

LACON.

L A C O N.

Omnia versa vides. Me candida ceperat Acme,
 135 Et Phyllis mihi grata fuit, gratissima Cydno.
 Nunc me Flora tenet: dum me mea Flora tenebit,
 Nec Pallas vincet Floram, nec mater amorum.

T I T Y R U S.

Omnia versa retro. Populos, quos fulmine Cæsar
 Terruit Eoos, pacem prece poscit iniquam.
 140 Qui coluit pacem, * Venulus conclamat, Ad arma,
 Libratasque suo gentes examine quærit.

L A C O N.

Et pacis nimiùm, & belli es studiosus, Atrida.
 Hector ubi non est, nec, quæ ruat, altera Troja,
 Quid tanta est instructa acies? quò mille carinæ?
 145 Scilicet ut faciles iterum plectantur Achivi.

T I T Y R U S.

Nullus adest hostis: Martis tamen omnia plena.
 Nullus adest (at quid meliùs speravimus?) hostis.
 Sic sibi nunc compti promittat militis ardor,
 Atque ducis plumatus apex, sine clade triumphos.

* Cultus & volubilis orator, & fabulator facetissimus, Mercurio favente natus: qui duas aureas Lances exquisitâ arte, & Vulcani manu fabricatas in sinu gestat, quibus Regum & Regnorum fata, ut Jupiter olim iste Homericus, imponit: Unde omnia, quæ homines agunt, scire potuit; omnia quæ sibi voluit, ipse dexter egit. Verrum nescio quo fato, elegantem hunc & callidissimum virum ars sua tandem destituit. Quippè Legatus de magnis rebus ad B. missus perplexum & ingratum tulit responsum, lances suas sub crasso æthere nequicquam exhibens, conclamans, objiciens.

L A C O N.

150 Quæ nuper, * LÆLI, Phœbo modulante canebas,
 Carmina mitte mihi. Sic dent læta omnia Musæ,
 Nè tibi quid defit: Si quid tibi defuit, ex quo
 † *Conjugium optatum & pulchram Calydonæ* dederunt.

T I T Y R U S.

LÆLI, noster amor, gentis quoque gloria nostræ,
 155 Magni cura Jovis; qui fecit pectus honestum,
 Pectus amicitiae tibi, LÆLI: quo neque possit
 Quid melius, nec quid majus generatur in orbe.

L A C O N.

I, pete cannabias filvas, laqueumque Cyclopi
 Necte, Mycon: Varios par est miscere colores,
 160 Cæruleasque notas, aurumque intexere filis:
 Hoc generi debetur honos, titulisque superbis.

T I T Y R U S.

Hoc sceleri debetur opus, domus alta Cyclopi
 Si nostris crevit spoliis. At nè tua, pastor,
 Hæc sint firma fatis, jam stuppea vincula necte:
 165 Necte, Mycon: & dic, Prædoni vincula necto.

* LÆLIUS, Comes de O. qui postquam secessit in suam transmarinam Villam, quo amico ipse careo? quo viro Respublica? Viro, cui summum ingenium, politicissima humanitas, & suavissimi mores. Versus scribit, quales Clio nostra, Epistolas quales Plinius suos. In his & illis insunt hæc omnia, lepos, dulcedo, elegantia, splendor. At tu, mi LÆLI, quid agis? Ecquando nos revises? Jam nunc in reditum tuum voti-

vum meditor carmen; jam nunc votiva pascitur juvenca. Hecatombem pol promitterem, si esset unde hæc fieret. Sed tota armenta mihi aut Venefica TRAULI Uxor fascinauit, aut vi abduxerunt Cyclopes.

† *Conjugium optatum & pulchram Calydonæ.* Versus Virgilianus.

CALYDON Nomen Villæ, quam LÆLIUS me us dotalem accepit.

L A C O N.

Atria Luculli fugi conviva vocatus.

O nunquam hæc pateant pastoribus atria nostris !

Et lautas habeat sibi cœnas dira podagra,

Et quas luxuries peregrinas colligit artes.

T I T Y R U S.

170 At tibi poma dabo, Lacon, & adorea liba.

Sic est, sic Divûm fas est accumbere mensis.

Nempè Jovi libuit si quando visere terras,

Jupiter ipse casas, plebeiaque prandia quærit.

L A C O N.

Urbis habet Lycidas mores, habet urbis Iolas :

175 Balnea nota nimis, sunt illis nota theatra.

Causidicos, medicos videre, magosque, coquosque ;

Et vetulos Veneri, puerosque assuescere Baccho.

T I T Y R U S.

Viderunt procerum cœtus, & templa Deorum :

Viderunt regum turres, & siquid in urbe

180 Regibus Augustâ est majus : videre Leones,

Sævius atque illis siquid : videre Typhoëa.

L A C O N.

Ah, procul usque Iadum fugiat cum fratre Typhoëus,

Quâ numen dat quisque sibi, coliturque tyrannus ;

Quâ segetes crescunt apris, & tigribus hædi,

185 Improbus atque lupis sua tradit ovilia pastor.

D.

TITYRUS.

TITYRUS.

O procul hinc fugiat! Sed si sint irrita vota,
 Peccandoque Deos patriæ faciamus iniquos;
 Vos tamen agricolæ, Cererem exorate Palenque,
 (Peccastis quid enim?) cura est quibus arva tuendi,

LACON.

190 Alma Ceres, Diva alma, adsis: Benè floreat annus;
 Mala premant ramos: tibi, Tityre, messis opima,
 Largaque proveniat; nec deficit copia mellis;
 Nec pecori, aut pecoris noceat mala lingua magistro.

TITYRUS.

At tibi sit facilis victus, mollisque senecta;
 195 Otia, mundities, & sacra volumina vatum.
 Sis tibimet, Lacon, benè notus: Sic neque vitæ
 Acta tuæ recolens, sic nec de morte, timebis.

LACON.

Hæc lusi: neque adhuc pastoria cernere sacra
 Aut datur, aut patriis Diis fas est digna referre.
 200 Si tamen ipse meum potui servare tenorem,
 Pierides, causam vatis defendite vestri.

TITYRUS.

Nos quoque conati Latias revocare Camœnas,
 Hic fagos inter parvum pro tempore carmen
 Fecimus. At quanta ô, & quæ, Saturnia mundo
 205 Secula si redeant, & jusserit IPSE, canemus!

FINIS.